NORAKSTS
Lieta Nr.A42435808
Lietvedības Nr.A2032-09/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2009.gada 30.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis O.Priedītis,

piedaloties atbildētājas - Latvijas Republikas, pusē pieaicinātās iestādes – Autotransporta inspekcijas, pārstāvei *J.L.*,

2009.gada 20.oktobrī atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu Nr.A42435808, kas ierosināta pēc *J.A.* pieteikuma par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2007.gada 26.novembra lēmuma Nr.135 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 2.janvārī saņemts *J.A.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2008.gada 4.janvāra lēmumu nolemts pieņemt pieteikumu un ierosināt administratīvo lietu Nr.A42435808 par Autotransporta inspekcijas (turpmāk arī – atbildētāja) vadītāja 2007.gada 26.novembra lēmuma Nr.135 (turpmāk – pārsūdzētais Lēmums) atcelšanu.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka 2007.gada 7.augustā ap plkst.9^{55} pieteicējs vadīja SIA „Abaine" piederošo kravas transportlīdzekli SCANIA R420, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, ar piekabi, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, veicot iekšzemes kravas komercpārvadājumu (papīrmalka) maršrutā Madonas rajona, Indrānu pagasts – Rīga.

2007.gada 7.augustā ap plkst.9^{55} Madonas rajonā (P-37) 11.kilometrā Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas Daugavpils nodaļas inspektors *J.M.* veica pieteicēja vadītā kravas transportlīdzekļa faktiskās masas kontroli ar portatīvajiem svariem Haenni WL 103 (plātņu numuri SN-3580 un SN-3583) un konstatēja faktiskās masas pārsvaru. Transportlīdzekļa kopējā masa 59500 kilogrami. Pēc pieļaujamās kļūdas (+/- 5%) aprēķināšanas pieļaujamā transportlīdzekļa sastāva faktiskā masa 56525 kilogrami. Lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļauja Nr.1-39907/2007 derīga līdz 2008.gada 19.martam kopējai faktiskai masai 52 tonnas. Pieļaujamā faktiskā masa pārsniegta par 4525 kilogramiem. Minēto faktu apstiprina 2007.gada 7.augusta mērījuma Nr.505 izdruka.

Par izdarīto pārkāpumu pieteicējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA404851 par pārkāpumu, kura sastāva pazīmes ir paredzētas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.[33]panta devītajā daļā un Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 3.pielikumā.

2007.gada 24.septembrī Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs, izskatījis sūdzības iesniedzēja administratīvā pārkāpuma lietas Nr.11J/BA 404851 materiālus, konstatēja, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.BA 404851 norādītā faktiskās masas pārslodze pēc pieļaujamās kļūdas atrēķināšanas ir norādīta pareizi.

Ar Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2007.gada 24.septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 404851 pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.[33]panta devītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu – pieteicējam piemērots naudas sods Ls 150 apmērā.

2007.gada 30.oktobrī Autotransporta inspekcijā saņemts pieteicēja iesniegums par Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2007.gada 24.septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 404851.

2007.gada 26.novembrī, izskatot pieteicēja iesniegumu par Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2007.gada 24.septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 404851, Autotransporta inspekcijas vadītājs pieņēma lēmumu Nr.135, ar kuru Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2007.gada 24.septembra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 404851 atstāts negrozīts.

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam Lēmumam, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā pieteicējs norādījis šādus argumentus:

[3.1] CSN 208.panta 3.pielikumam ir daudz apakšpunktu, līdz ar to pieteicējam nav saprotams, kurus tieši CSN 208.panta 3.pielikuma nosacījumus pieteicējs ir pārkāpis.

[3.2] LAPK 149.[33]panta devītajā ir noteikta administratīvā atbildība par kravas pārvadāšanu bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas. Tajā pašā laikā administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.BA 404851, tā arī attiecīgajā lēmumā par administratīvo pārkāpumu ir norādīts, ka ir uzrādīta lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļauja Nr.1-39907/2007, kas ir derīga līdz 2008.gada 19.martam.

[3.3] Administratīvā pārkāpuma protokolā ir norādīta tikai portatīvo auto svaru marka, taču nav norādīts ne svaru īpašnieks, ne to pases numurs, ne to iegādāšanās datums, nedz arī datums, kad veikta to verifikācija, kas to izdarījis un uz kādu periodu ir atļauts tos izmantot bez nākošās pārbaudes.

[3.4] Pārsūdzētajā Lēmumā ir norādīts, ka svēršanai izmantotie portatīvie auto svari Haenni WL atbilst visām Ministru kabineta 2006.gada 7.marta

noteikumu Nr.180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" prasībām, taču nav minēts neviens dokuments, kas to apstiprina.

[3.5] Pieteicējs uzskata, ka 2007.gada 7.augustā sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA 404851 par pieteicēja it kā izdarīto administratīvo pārkāpumu neatbilst LAPK 248.panta nosacījumiem.

Saucot pieteicēju pie administratīvās atbildības pēc nepareizi, tātad nelikumīgi, sastādīta administratīvā pārkāpuma protokola, kurā, iespējams, ir izdarīti labojumi, par kuriem pieteicējs nav informēts, Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītājs ir pārkāpis Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 10.pantā noteiktā tiesiskās paļāvības principa nosacījumus, kur noteikts, ka persona var paļauties, ka iestādes rīcība ir tiesiska un konsekventa. Iestādes kļūda, kuras pieļaušanā persona nav vainojama, nedrīkst radīt personai nelabvēlīgas sekas. Šajā gadījumā tādas ir iestājušās, jo pieteicējs ir nepamatoti administratīvi sodīts.

[4] Atbildētājas – Latvijas Republikas, pusē pieaicinātā iestāde – Autotransporta inspekcija, tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicēja pieteikumu neatzīst un nepiekrīt tam, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[4.1] Tiesību normu par izdarīto administratīvo pārkāpumu piemēro atbilstoši pārkāpuma sastāvam. Kā redzams no lietas materiāliem, veicot transportlīdzekļa sastāva faktiskās masas kontroli ar portatīvajiem svariem, tika konstatēts pārkāpums – transportlīdzekļa sastāva faktiskā masa 59500 kilogrami. Atrēķinot pieļaujamo kļūdu 5 %, transportlīdzekļa faktiskā masa sastāda 56252 kilogramus. Minēto faktu apstiprina mērījuma Nr.505 izdruka. Kontroles laikā uzrādīta lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļauja Nr.1-39907/2007, kas ir derīga līdz 2008.gada 19.martam, transportlīdzekļa sastāva faktiskajai masai 52 tonnas. Līdz ar to Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2007.gada 24.septembra lēmumā pamatoti konstatēts, ka transportlīdzekļa sastāva faktiskā masa pārsniegta par 4525 kilogramiem un pieteicējs izdarījis LAPK 149.^{33}panta devītajā daļā - par pieļaujamās faktiskās masas pārsniegšanu - paredzēto pārkāpumu. Pieteicējam uzlikts minimālais sods atbilstoši nodarītajam pārkāpumam - Ls 150 apmērā.

[4.2] Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas amatpersonas autotransporta svēršanu veic ar Autotransporta inspekcijas rīcībā esošajiem riteņu slodzes svariem WL 103, ievērojot šo svaru lietošanas instrukciju, vispārējos padomus pareizai svēršanai ar portatīvajiem riteņu slodzes svariem, Autotransporta inspekcijas 2007.gada 1.jūnija Transportlīdzekļu svēršanas kārtību, lai novērstu CSN paredzēto ass slodžu un transportlīdzekļa faktiskās masas nesankcionētu pārsniegšanu, kā arī, lai nodrošinātu ceļu seguma un infrastruktūras saglabāšanu.

Saskaņā ar šo procedūru, par dokumentācijas (verificēšanas sertifikāta), kas apliecina svaru izmantošanas likumību kontroles procesā atrašanos kontroles vietā, atbildīgs ir Autotransporta inspekcijas nodaļas vecākais inspektors, kura rīcībā ir nodoti autotransporta svari.

Svēršanai izmantotie Haenni portatīvie auto svari WL 103 atbilst likuma „Par mērījumu vienotību" un Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" prasībām.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2006.gada 7.marta noteikumu Nr.180 „Neautomātisko svaru atbilstības novērtēšanas noteikumi" 2.pielikuma trešo un piekto punktu, iesniedzējs paziņotās institūcijas rīcībā nodod svarus, kas pārstāv apstiprināmo tipu un paziņotā institūcija novērtē tehnisko dokumentāciju un pārliecinās, vai svari izgatavoti atbilstoši tai. Ja tips atbilst šo noteikumu prasībām, paziņotā institūcija izsniedz iesniedzējam EK tipa apstiprinājuma sertifikātu. Sertifikāts ietver atzinumu par novērtēšanu, derīguma nosacījumus, nepieciešamo informāciju svara identifikācijai un svaru darbības aprakstu.

Portatīvo svaru Haenni WL 103 verifikācijas sertifikāts Nr.511-00090.

[4.3] Ja transportlīdzekļa sastāva izmēri, faktiskā masa vai ass slodze pārsniedz CSN 3.pielikumā noteiktos lielumus, tiesības pārvietoties ar kravu vai bez kravas pa noteiktu maršrutu ir tikai ar noteiktā kārtībā izsniegtu atļauju (lielgabarīta un smagsvara pārvadājuma atļauja), ko paredz Latvijas Republikas Ministru kabineta 2001.gada 2.jūnija noteikumi Nr.48 „Noteikumi par lielgabarīta un smagsvara pārvadājumiem".

SIA „Abaine" izsniegta lielgabarīta un smagsvara pārvadājuma atļauja Nr.1-39907/2007 transportlīdzekļa sastāva kopējai faktiskajai masai 52 tonnas. Neskatoties uz to, transportlīdzekļa sastāva faktiskā masa tika pārsniegta par 4525 kilogramiem. Atļauja transportlīdzekļa sastāva faktiskajai masai 56 tonnas kontroles laikā uzrādīta netika.

[5] Pieteicējs uz tiesas sēdi nebija ieradies.

No lietas materiāliem tiesa konstatēja, ka pieteicējam par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktā kārtībā. Tiesa konstatēja, ka no pieteicēja nav saņemts iesniegums ar lūgumu atlikt tiesas sēdi vai lūgums izskatīt lietu bez pieteicēja klātbūtnes. Tiesa atzina pieteicēja neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu.

Tiesas sēdē tiesa atzina, ka lietu bez pieteicēja klātbūtnes ir iespējams izskatīt.

[6] Atbildētājas – Latvijas Republikas, pusē pieaicinātās iestādes – Autotransporta inspekcijas, pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina un uzturēja pārsūdzētajā Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītos argumentus.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un noklausoties atbildētājas pārstāves paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, bet noteiktais soda mērs ir grozāms.

[8] Lietā konstatēti turpmāk norādītie apstākļi:

[8.1] 2007.gada 7.augustā pieteicējam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA 404851 *(lietas 17.lapa)* par pārkāpumu, kura sastāva pazīmes ir paredzētas LAPK 149.^{33}panta devītajā daļā un CSN 3.pielikumā.

[8.2] Ar Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2007.gada 24.septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 404851 *(lietas 25.lapa)* pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{33}panta devītajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu – pieteicējam piemērots naudas sods Ls 150 apmērā.

[8.3] 2007.gada 30.oktobrī Autotransporta inspekcijā saņemts pieteicēja iesniegums *(lietas 29.-30.lapa)* par Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2007.gada 24.septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 404851.

[8.4] 2007.gada 26.novembrī, izskatot pieteicēja iesniegumu par Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2007.gada 24.septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 404851, Autotransporta inspekcijas vadītājs pieņēma lēmumu Nr.135 *(lietas 36.-38.lapa)*, ar kuru Autotransporta inspekcijas Kontroles daļas vadītāja 2007.gada 24.septembra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.11J/BA 404851 atstāts negrozīts.

[9] LAPK 272.panta nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

No lietas materiāliem un atbildētājas pārstāves tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka lietā ir strīds par to, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, proti, vai pieteicējs ir ievērojis CSN 208.punkta 3.pielikuma 10.1.4.punktu par transportlīdzekļa kopējo faktisko masu.

Tāpat lietā ir strīds par to, vai atbildētāja bija tiesīgs izmantot transportlīdzekļa svēršanai konkrētos svarus, vai kravas svars noteikts pareizi.

[10] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta otro daļu

pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad kā pierādījumi izskatāmajā lietā ir administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BA 404851, pieteicēja uz vietas sniegtie paskaidrojumi (uz atsevišķas lapas) *(lietas 19.lapa)*, mērierīces – portatīvo svaru „Haenni WL-103", mērījuma izdruka (čeks Nr.505, 2007.gada 7.augusts, *lietas 18.lapa*).

[11] CSN 208.punkts nosaka, ja kravas automobiļu, kuru pilna masa pārsniedz 3,5 tonnas, autobusu un to piekabju, kā arī transportlīdzekļu sastāvu gabarīti ar kravu vai bez tās, ar noņemamo aprīkojumu (piemēram, iekrāvēju) vai bez tā, faktiskā masa vai ass slodze pārsniedz šo noteikumu 3.pielikumā noteiktos lielumus, atļauja braukšanai pa ceļiem jāsaņem normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

CSN 3.pielikums nosaka pieļaujamos transportlīdzekļu (transportlīdzekļu sastāvu) gabarītus (ar kravu vai bez tās), faktisko masu un ass slodzi, proti, 3.pielikuma 10.1.4.punkts nosaka, ka divasu tilta asu slodzes summa mehāniskajiem transportlīdzekļiem, ja starpasu attālums ir 1,3 metri un lielāks, bet mazāks par 1,8 metriem un ja dzenošajai asij ir dubultriteņi un pneimatisks vai tam pielīdzināms atsperojums vai ja abām dzenošajām asīm ir dubultriteņi un tās katras slodze nepārsniedz 9,5 tonnas, ir 19 tonnas.

Savukārt LAPK 149.^{33}panta devītā daļa (redakcijā, kas bija spēkā pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanas laikā) nosaka - par kravas pārvadāšanu bez noteiktā kārtībā izsniegtas atļaujas, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu no 4 līdz 6 tonnām vai ass slodzi no 1 tonnas līdz 1,5 tonnām, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt piecdesmit līdz divsimt latiem, kravas pārvadātājam vai nosūtītājam – fiziskajai personai – no trīssimt līdz četrsimt latiem, bet kravas pārvadātājam vai nosūtītājam – juridiskajai personai – no trim tūkstošiem līdz pieciem tūkstošiem latu.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šīm tiesību normām, nepieciešams konstatēt, ka personas vadītā transportlīdzekļa pieļaujamā faktiskā masa pārsniedz noteiktā kārtībā izsniegtajā atļaujā norādīto pieļaujamo faktisko transportlīdzekļa masu no 4 līdz 6 tonnām vai ass slodzi no 1 tonnas līdz 1,5 tonnām.

[12] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa konstatē, ka vienīgais pierādījums, kas norāda uz atļautā svara pārsniegšanu, ir ar mērierīci – portatīvie svari „Haenni WL-103", veiktais mērījums, kura rezultāts atspoguļots mērījuma izdruka (čeks Nr.505, 2007.gada 7.augusts). Pārējie lietas pierādījumi

ir tādi, kas sasaista noteikto transportlīdzekli, tā vadītāju ar notikumu (vietu un laiku), bet nepierāda atļautā svara pārsniegšanu vai nepārsniegšanu.

Ievērojot šos lietas apstākļus, kā arī pieteicēja pieteikumā izteiktās iebildes, tiesai jāpārbauda, vai pierādījums par svara pārsniegšanu ir attiecināms un pieļaujams.

[13] Likuma „Par mērījumu vienotību" 1.panta 7.punkts noteic, ka mērīšanas līdzeklis ir ierīce, kura paredzēta mērījumu veikšanai patstāvīgi vai kopā ar papildu ierīcēm.

Kā izriet no minētā likuma 6.panta otrās daļas, mērīšanas līdzekļiem, kas pakļauti valsts metroloģiskajai kontrolei, jāatbilst šajā likumā un citos normatīvajos aktos izvirzītajām prasībām. Metroloģiskās prasības valsts metroloģiskajai kontrolei pakļautajiem mērīšanas līdzekļiem un to metroloģiskās kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets.

2007.gada 9.janvāra Ministru kabineta noteikumu Nr.40 „Noteikumi par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" (turpmāk – Noteikumi Nr.40) 1.punkts - Noteikumi nosaka valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu un to verificēšanas periodiskumu (pielikums).

Noteikumu Nr.40 pielikuma 2.1.punktā noteikts - neautomātiskie svari (I un II klase) verificējami reizi 2 gados; 2.2.punkts - neautomātiskie svari (III un IIII klase) verificējami reizi gadā.

Kā jau norādīts iepriekš, tad izskatāmajā lietā kā mērierīce izmantoti portatīvie svari „Haenni WL-103". Atbilstoši ražotāja norādītajam atbilstības deklarācijā un verifikācijas sertifikātos Nr.03-06/0230 un Nr.03-06/0233, mērierīce ir IIII.klases neautomātiskie svari. Tātad šī mērierīce ir pakļauta valsts metroloģiskai kontrolei un tās verificēšanas periods ir reizi gadā. Līdz ar to nav šaubu, ka atbildētājas izmantotajai mērierīcei ir jābūt verificētai, lai ar tās palīdzību iegūtu mērījumu varētu atzīt par pierādījumu.

Izskatāmajā lietā atbildētājas pārstāve tiesas sēdes laikā iesniedza 2005.gada 6.oktobrī ražotāja izdotu atbilstības sertifikātu svēršanas instrumentiem ar sērijas Nr.3580 un Nr.3583 un 2006.gada 13.decembra atbilstības sertifikātus (pirmreizējās verifikācijas sertifikāti) Nr.03-06/0230 un Nr.03-06/0233 (svešvalodā ar pievienotu tulkojumu valsts valodā).

Ievērojot Noteikumu Nr.40 pielikuma 2.2.punktā noteikto – verifikācija reizi gadā, pirmreizējās verifikācijas datumu – 2006.gada 13.decembris, un pārkāpuma konstatēšanas datumu – 2007.gada 7.augusts, tiesa konstatē, ka izskatāmajā lietā kā mērierīce izmantotie portatīvie svari „Haenni WL-103" ar plātnēm Nr.3580 un Nr.3583 pārkāpuma konstatācijas laikā atbilda likuma „Par mērījumu vienotību" 6.panta otrajā daļā un Noteikumu Nr.40 pielikuma 2.2.punktā izvirzītajām prasībām un ar to palīdzību veiktie mērījumi kā pierādījumi ir pieļaujami šajā lietā.

Veikto mērījumu (čeks Nr.505, 2007.gada 7.augusts, *lietas 18.lapa*) ar pieteicēja iespējamo pārkāpumu sasaista mērījuma veikšanas laiks, kā arī atbilstošs ieraksts protokolā Nr.BA 404851. Ievērojot to, ka pats pieteicējs nenoliedz šāda mērījuma veikšanu, tiesai nerodas šaubas, ka šis pierādījums ir attiecināms uz izskatāmo lietu.

[14] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, konstatē, ka no svēršanas čekā Nr.505 fiksētā rezultāta izriet, ka transportlīdzekļa faktiskā masa ir 59500 kilogrami. Pēc maksimāli pieļaujamās kļūdas aprēķina un atņemšanas – 56525 kilogrami. Tiesas ieskatā lietā nav strīda, ka pieteicējs pārbaudes veikšanas laikā uzrādīja lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļauju Nr.1-39907/2007 *(lietas 21.lapa)*. Kā redzams no atļaujas satura, tad tā izsniegta kravas masai 34 tonnas un transportlīdzekļa faktiskajai masai 52 tonnas. Tādējādi konstatējams pārsvars 4525 kilogrami.

Pieteicējs savos uz vietas sniegtajos paskaidrojumā *(lietas 19.lapa)*, kas sniegts uz atsevišķas lapas, norādījis, ka transportlīdzeklis ir aprīkots ar svēršanas mehānismu. Atbilstoši iekraušanas laikā veiktajai svēršanai kopējā masa sastādīja 52 tonnas.

Saskaņā ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta atzīto *(sk. 2007. gada 15. februāra sprieduma lietā Nr. SKA 48/2007 14. punktu, 2007.gada 22.februāra spriedums lietā SKA– 52/2007 8.punkts)* atbilstoši LAPK 243.panta otrajai daļai administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā konstatē, citstarp, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības. Minētā LAPK norma Administratīvo lietu departamenta ieskatā ir speciālā tiesību norma attiecībā pret APL 161.panta pirmo daļu. Līdz ar to administratīvo pārkāpumu lietās personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, paskaidrojumi uzskatāmi par patstāvīgu pierādīšanas līdzekli. Tādēļ pieteicēja uz vietas sniegtie paskaidrojumi ir vērtējami kā patstāvīgs pierādījums.

[15] Izvērtējot pieteicēja uz vietas sniegtos paskaidrojumus un atbildētājas veiktos transportlīdzekļa faktiskās masas noteikšanas (svēršanas) laikā iegūtos rezultātus, tiesa priekšroku dod atbildētājas savāktajiem pierādījumiem. Tiesa norāda, ka pieteicēja sniegtie paskaidrojumi ir vispārīgi – pieteicējs nav norādījis, vai kravas iekraušanas laikā veiktā svēršana ir dokumentēta, līdz ar to tiesai nav iespējams pārliecināties par pieteicēja apgalvojumu patiesumu. Pieteicējs apstrīdēšanas iesniegumā iestādē atsaucoties uz svēršanas ierīci, kas uzstādīta uz transportlīdzekļa, nenorāda nekādu veikto mērījumu rezultātu, nenorāda mērierīces nosaukumu, ražotāju, ražotāja noteikto pieļaujamo kļūdu. Savukārt atbildētāja savā darbībā ir izmantojusi atbilstošu un verificētu svēršanas iekārtu, par kuras darbības pareizību un precizitāti tiesai šaubas nerodas.

Izvērtējot citus lietas materiālus – protokolu, pavadzīmes kopiju, vadītāja apliecības kopiju, kravu pārvadājumu kontroles aktu Nr.047786, tiesa nekonstatē nekāda veida pretrunas vai savstarpējas neatbilstības.

Ievērojot norādīto, tiesas ieskatā, atbildētājs ir pierādījis, ka pieteicējs ir veicis kravas pārvadājumu ar transportlīdzekli, kura faktiskā masa bija 56525 kilogrami.

[16] Izvērtējot pieteicēja iebildes par protokolā Nr.BA 404851 nepilnīgi norādīto normatīvo pamatojumu – CSN 208.punkta 3.pielikums, tiesa atzīst šīs iebildes par pamatotām. Atbildētājai gan protokolā Nr.BA 404851, gan pārsūdzētajā Lēmumā bija pienākums norādīt precīzu normatīvā akta pantu, punktu vai apakšpunktu, kura prasības pieteicējs nav ievērojis.

Tiesa norāda, ka CSN 208.punktam kā tādam nav 3.pielikuma, šāds pielikums ir pašiem CSN. CSN 208.punkts nosaka - *ja kravas automobiļu, kuru pilna masa pārsniedz 3,5 t, autobusu un to piekabju, kā arī transportlīdzekļu sastāvu gabarīti ar kravu vai bez tās, ar noņemamo aprīkojumu (piemēram, iekrāvēju) vai bez tā, faktiskā masa vai ass slodze pārsniedz šo noteikumu 3.pielikumā noteiktos lielumus, atļauja braukšanai pa ceļiem jāsaņem normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā. (...)*. Tātad šī norma paredz, ka pie noteiktas transportlīdzekļa faktiskās masas pārvadājumus ar šo transportlīdzekli drīkst veikt tikai pēc noteikta veida atļaujas saņemšanas. Atbildētāja administratīvā pārkāpuma protokolā vai pārsūdzētajā Lēmumā nav norādījusi precīzu normu, kuras prasības nav ievērotas.

Vienlaikus tiesa norāda, ka normatīvā pamatojuma iekļaušanai administratīvajos aktos ir noteikts mērķis – dot iespēju akta adresātam izprast lietas būtību, lai persona pilnvērtīgi spētu aizsargāt savas tiesības un tiesiskās intereses. Tiesas ieskatā no lietas materiāliem – protokola Nr.BA 404851, kurā dota atsauce uz CSN 208.punktu, LAPK 149.^{33}panta devīto daļu, pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem par svara aprēķiniem (kubikmetri pārrēķināti uz kilogramiem), apstākļa, ka kravu pārvadājumiem bija saņemta lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļauju Nr.1-39907/2007, tiesai nerodas šaubas, ka pieteicējam bija iespējams un pieteicējs saprata par kāda veida administratīvo pārkāpumu viņš tiek saukts pie atbildības. Tiesas ieskatā atbildētājas rīcība dodot atsauci uz visu CSN 3.pielikumu ir atzīstama par procesuālu pārkāpumu. Tomēr šāds procesuālais pārkāpums nav ietekmējis un nevarēja ietekmēt lietas iznākumu pēc būtības (pieteicēja izdarītais pārkāpums ir kvalificēts pareizi, pieteicējs varēja un izprata izdarīto pārkāpumu), līdz ar to atzīstams par nebūtisku.

[17] Izvērtējot pieteicēja darbības, tiesa atzīst, ka tajās ir konstatējama administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse – pieteicēja vainojama rīcība, kas izpaudusies neuzmanības formā. Proti, pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu aiz neuzmanības. Saskaņā ar LAPK 11.pantu administratīvais

pārkāpums atzīstams par izdarītu aiz neuzmanības, ja persona, kas to izdarījusi, ir paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, bet vieglprātīgi paļāvusies, ka tās varēs novērst, vai arī nav paredzējusi šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt. Izskatāmajā lietā tiesa uzskata, ka pieteicējam kā transportlīdzekļa vadītājam ar atbilstošas kategorijas autovadītāja tiesībām vajadzēja un viņš varēja paredzēt kaitīgās sekas, kas var iestāties, ja viņš pārvadās kravu ar transportlīdzekli, kura faktiskā masa pārsniegs lielgabarīta un smagsvara pārvadājumu atļaujā Nr.1-39907/2007 norādīto pieļaujamo svaru – 52 tonnas.

[18] Tiesa konstatē, ka ar 2009.gada 22.janvāra likuma „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" 9.punktu izdarīti grozījumi LAPK 149.^{33}panta devītajā daļā.

Šobrīd spēkā esošajā kodeksa redakcijā LAPK 149.^{33}panta devītajā daļā noteikts - par autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu no 5 līdz 8 tonnām vai ass slodzi no 2 līdz 3,5 tonnām, vai tilta slodzi, ja atsevišķi nav noteikta katras tilta ass pieļaujamā slodze, no 3 līdz 5 tonnām, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt divdesmit pieciem līdz divsimt latiem, kravas pārvadātājam - no tūkstoš līdz tūkstoš sešsimt latiem vai nosūtītājam - fiziskajai personai - no divsimt piecdesmit līdz četrsimt latiem, bet juridiskajai personai - no tūkstoš līdz tūkstoš sešsimt latiem.

Šobrīd spēkā esošajā kodeksa redakcijā LAPK 149.^{33}panta astotajā daļā noteikts, ka autopārvadājuma veikšanu, pārsniedzot noteikto transportlīdzekļa (transportlīdzekļu sastāva) pieļaujamo faktisko masu no 2 līdz 5 tonnām vai ass slodzi no 0,5 līdz 2 tonnām, vai tilta slodzi, ja atsevišķi nav noteikta katras tilta ass pieļaujamā slodze, no 1 tonnas līdz 3 tonnām, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz simt divdesmit pieciem latiem, kravas pārvadātājam - no četrsimt līdz tūkstoš latiem vai nosūtītājam - fiziskajai personai - no simt līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajai personai - no četrsimt līdz tūkstoš latiem.

Līdz ar to pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums tagad atbilst LAPK 149.^{33}panta astotajā daļā noteiktajām tiesiskā sastāva pazīmēm.

Lai arī likumprojekta anotācijā tā sagatavotāji norādījuši, ka *„katra pārsniegtā tonna rada ievērojamu kaitējumu jau tā sliktajā stāvoklī esošajiem ceļiem"* un vēlējušies *„paredzēt konstantu naudas sodu par katru pārsniegto tonnu" (sk. likumprojekta „Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" anotāciju, pieejama Saeimas mājas lapā, http://titania.saeima.lv/LIVS/SaeimaLIVS.nsf/0/B8351C767421AAB1C22573520047F8DB?OpenDocument),* tomēr galarezultātā likumdevējs tiesībpolitiski izšķīries būtiski mīkstināt atbildības apmēru par ceļu bojāšanu ar pārkrautajiem

transportlīdzekļiem un konstantu naudas sodu par katru pārsniegto tonnu tā arī nav noteicis.

Tiesa ir padota likumam, tādēļ tai ir pienākums ievērot LAPK 8.panta otrās daļas pirmo teikumu, kas noteic, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Līdz ar to pieteicējam pārsūdzētajā Lēmumā noteiktais administratīvā soda apmērs ir pārskatāms.

Tiesa konstatē, ka pieteicējam bija piemērots minimālais normas sankcijā noteiktais naudas sods. Līdz ar to tiesai ir pamats noteikt minimālo jaunās tiesību normas sankcijā noteikto naudas sodu.

Tādejādi saskaņā ar LAPK 286.panta pirmās daļas 5.punktu, tiesa uzskata, ka pieteicējai piemērotais sods ir grozāms un nosakāms Ls 50 apmērā.

[19] Ievērojot norādītos apstākļus, tiesa atzīst, ka Autotransporta inspekcijas vadītāja 2007.gada 26.novembra lēmums Nr.135 ir tiesisks un pamatots, bet pieteikums par tā atcelšanu ir nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 286.panta pirmās daļas 1. un 5.punktu, APL 246.-251.pantu, 289.-290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt *J.A.* pieteikumu par Autotransporta inspekcijas vadītāja 2007.gada 26.novembra lēmuma Nr.135 atcelšanu.

Grozīt *J.A.* noteikto soda mēru, nosakot to Ls 50 apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis O.Priedītis